

vetloba in senca

SPISAL DR. FR. DETELA

z mislim, da bo Gašper zdej snel kapo, zdej jo dejal zopet na glavo, in Brica, ki se ji še nikdar ni zdel tako imeniten, in može, ki so nosili. Gašperček je pobešal oči in stiskal ustnice; solzil se ni, ker se ni zhal še hliniti.

Ko je mlada vdova še nekoliko pomolila ob svezem grobu, se je vrnila z otrokoma v osamelu hišo. Utrujena je sedla na klopi v veži, stisnila otroka k sebi in zbirala misli, kako bi se lotila novega dela. Najbolj jo je skrbelo, v kakšnem stanju da je zapustil mož gospodarstvo.

Če sta namreč mož in žena poštena in pametna, imata oba natančen pregled vsega premoženja. Mož ne skriva pred ženo ne svojega denarja ne svojih dolgov, in žena ne zapravlja skrivaj in ne spravlja natiem v svojo skrinjo. Naj umrje potem mož ali žena, bo vdovec ali vdova dobro vedela, pri čem da je. Če pa ni tega vzajemnega zaupanja, nastanejo po smrti zmešnjave. Oglase se upniki, o katerih ni prej nikoli nič slišala vdova, in zahteva se marsikaterikrat vračilo dolgov, katere je bil mož že poravnal. Zakaj denar je velika izkušnja, in kadar gori hiša, pritisnejo tatje, da bi zase kaj rešili in odnesli.

Ni se bila še pomirila Jerca, že je prinesel pismonoš troje priporočenih pism. S tresočim roko je potrdila Jerca prejem in odpirala pismo za pismom. Glasila so se podobno; povsod sožalje zaradi bridke nesreče, ki je zadela hišo, in potem prošnja, da naj vdova kmalu poravnava, kar se je bil zadolžil rajni mož, da se izogne sodnemu postopanju; takoj pa naj pripozna ta dolg. Oglasila se je Rožanka, da bi potolažila Jerco; ko pa je odhajala, je omenila gredočo, da je ostal Gašper še nekaj na dolgu; da se sicer ne mudi tako hudo; a dobro je vendar, da se stvari ne pozabi.

Tolažit je prišel sorodnik Tetreva, ki je tudi namignil, da je nekoč, kakor se mu zdi, Gašperju, Bog mu daj nebesa! posodil par goldinarjev, ki s jih je on takorekoč od ust pritrjal, in da bi bilo lepo, če bi jih vdova vrnila, da bi rajniku teh par krajcarjev ne zapiralo nebeskega kraljestva. Potem pa se je požrtvovalno ponudil za varuha otrok, češ, da je sorodnik in da bi ga bil rajnik najbrž sam na smrtni postelji prosil te usluge, in on, Tetreva, bi ne mogel odreči; tako rad ga je imel; on bi pa tudi posvetil varovančema vse svoje moči in ves svoj čas, in časa ima dosti, otroke pa posebno rada.

"No, Gašperček, Jerca, pri-dita!" je klical, "in dajta roko stričku!" A naj je vabil še tako zape-ljivo, otroka mu nista zaupala in Jerca tudi ne, ki je menila, da mora vse to še dobro premisliti.

"Oh, kaj bo še prišlo nad mene!" je tarnala, ko ni bilo dobiti pri hiši nobenega denarja, stroškov pa je bilo napovedanih in Bog ve koliko še neznanih. A najprej bo treba preskrbeti variha. Toda kate-rega? Oh, ona bi že vedela; toda kdo si upa prositi tiste-ga, katerega je razžalil! Kdo sme zahtevati dobroto za krivico!

Popoldne je prišla Rozala, in Jerca ji je potožila svoje težave.

"To bo vse varih uredil," je menila Rozala. "Ali si ga že izbrala?"

"Oh, nič ne vem, kam bi se obrnila," je dejala Jerca. — "Kdo bo pa hotel prevzeti, ki je vse tako zmešano! Kaj praviš ti, koga bi napresila?"

Popoldne je prišla Rozala, in Jerca ji je potožila svoje težave.

1945	JULIJ	1945
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

29. — Piknik Slovenskega demokratskega kluba 32. varde na prostorih SDD na Recher Ave. v Euclidu.

AVGUST

5. — Društvo Soča št. 26 S. D. Z. priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

2. — Piknik dr. Velebit št.

OKTOBER

20. — Društvo Loška dolina ples v auditoriju SND na St. Clair Ave.

21. — Prireditev Skupnih društev fare sv. Vida; ob treh popoldne v cerkveni dvorani.

ČEZ TRI VODE, ČEZ TRI GORE...

(Nadaljevanje z 2 strani)

in morale nismo ničesar dosegli, dočim so oni, ki nimajo nobene morale (Adamičeve pri-čevanje, pred dvema leti!!!) dosegli vse. Po vrhu drugega celo to, da so jim dali dobro pripravo tu v Ameriki razni katoliški "učitelji z bogatimi življenjskimi skušnjami" in nič manj razni "Sinovi Notranjske"...

Toda, koncem konca, ali res nismo popolnoma nič dosegli? Ali je Ameriška Domovina z vsemi svojimi sodelavci vred res doživela popoln poraz? Gospodje in gospe v katoliških krogih, ki ste toliko "pomilovali" Ameriško Domovino in njene "bav-bave" — vprašam Vas samo eno: Ali ste brali pismo Fathra Baznika iz Trsta? Tam ste najprej lahko videli, kaj ste "dosegli," ali vsaj pogladi dosegli — Vi in Ve! Ali ste res imeli namen delovati za tako "novo" Slovenijo? Ne, ne! Fega Vas niti najbolj zagrejen Vaš "kritik" ne dolži! Vaša nesreča je v tem, da v "bav-bave" Ameriške Domovine, Jugoslovanskega Obzora in Ave Marije niste verjeli...

Nadalje ste pa videli v pigmu Fathra Baznika še nekaj. Vileli ste in priti Vam je moralo lo zavesti, da je Ameriška Domovina in poleg nje omenjena druga dva lista, vendar dosegla nekaj. In tisto "nekaj" je precej več kot se Vam morda lani zdi. Dosegli so ti listi in njihovi sodelavci to, da imajo danes čisto vest in da jih ne zadene sodba v pismu Fathra Baznika — sodba, ki bi se zrcalila iz njegovega poročila sama od sebe, pa čeprav bi je dečko ne bil zapisal: Sodba se glasi:

"Reči pa moram, da bodo ljudje, ki so tam v Ameriki toliko operali in podpirali komunistično partizanstvo, dajali nekoč odgovor pred svojim Stvarnikom in ta odgovor ne bo lahak."

Vidite, gospodje in gospe! Nas ta sodba ne zadene in s tem smo v teh zmešanih razme-rah — jako mnogo dosegli. Ze-

lo zelo bi mi želeli, da bi tudi Vas ta sodba ne zadela. Ali morete reči, da Vas ne? Žal, danes si morate priznati v svojih srcih in svoji vesti, da je to prav vse, kar ste dosegli. Ne bomo se vdali skušnjavi po maščevalnih besedah, toliko pa zapišem, da kar se nas tiče, Vas prav iskreno pomilujemo.

Mr. Anton Grdina je imel navado zadnje čase, da je rad zapisal na naslov Vas, gospodje in gospe: Dajali boste odgovor pred narodom katoliške Slovenije. Iz tega se vidi, da je še vedno — upal... Father Baznik se ne sklicuje na narod, niti ne samo na katoliški del naroda v stari domovini, on naravnost pravi: ... odgovor pred svojim Stvarnikom...

Iz tega se razvidi dvojje: Zapisal je svojo opazko na naslov onih, ki pravijo, da verujejo v Stvarnika in še kaj več. Drugič je razvidno to, da po njegovem mnenju katoliškega naroda v Sloveniji ni več, zato ne bo mogel klicati na odgovor. Torej tako kot P. Hugo: Morituri vos salutant...

Lepe reči ste torej "dosegli," gospodje in gospe! Mi k temu samo pristavljamo: Bog daj, da bi se NE izpolnile besede Fathra Baznika, ki pravi: "in ta odgovor ne bo lahak..."

Človek ne more sproti vsega opaziti in tako se je zgodilo, da nisem sam od sebe opazil, kar je nedavno tega zapisal urednik Ivan Zupan v neki uredniški notici. Pozneje so me opozorili in povedali, da vsaj deloma leti tudi na mojo kolo-ono. Zapisal je torej gospod Ivan Zupan: "... vsak pes enkrat utihne."

To je gola resnica. Zato nič ne trdimo, da "psi," ki nas je imel Ivan Zupan v mislih, ne bomo utihnili. Saj bo moral z nami vred utihniti tudi ubogi "pes," ki so ga prav po pasje vrgli iz hiše Zupanovi varovan-ki, komunistični partizani — katoliški slovenski narod! Laja, laja, na vso moč žalostno zavija ta "pes" — Ivan Zupan ne sliši. Tega Ivanu Zupanu ne privoščimo. Še manj mu pa privoščimo to, da bo prišel dan, ko bo v njegovi vesti, saj

jo brez dvoma ima, zalajalo ke-sanje, bridko kesanje nad strašno slepoto, da ni pravočasno poslušal — ne našega, ampak SLOVENSKEGA "lajanja." — Tisti pes v Vaši vesti, gospod Ivan Zupan, ne bo utihnil prej kot boste utihnili — Vi!

"Sin Notranjske" v Amerikanskem Slovincu nam je za-brusil:

"Potem se pa jezite, da vam ljudstvo ne sledi."

Gospod "Sin!" Mi nismo nikoli zahtevali, naj ljudstvo "sledi" nam. Svetovali smo pa, resno svetovali, naj sledi dogdom, djestvom, razvoju polo-žaja. Zato smo pisali o dejstvih in slikali položaj po ve-rodostojnih poročilih. Tisti iz-med ljudstva, ki so po branju Ameriške Domovine in še dveh drugih listov dejstva poznali, so jim večinoma tudi sledili in ustvarjali pravilno sodbo o po-ložaju — ne tako kot Vi. Niso sledili nam, sledili so dejstvom. Nekaj Vas je vseeno bilo, ki ste zamenjavali dejstva in "bavbav."

Vi, gospod, ste med tistimi, ki ste ta dejstva zavračali in pripomogli do tega, da nekat-ri naši katoliški listi in ljudje niso hoteli dejstev priznati in so jih nalašč držali proč od "ljudstva," so o njih molčali, ali pa celo nalašč postavljali v drugačno luč nego so prihajala od TAM. Med temi je poleg Glasila in Zarje in Novega Sve-ta tudi Amerikanski Slovinc, kjer ste napisali svojo pone-srečeno reč. Ljudstvo počasi vseeno dobiva predse DEJST-VA in je razočarano ne samo nad potekom dogodkov ampak tudi nad Vami!

Ko je Father Slaje nekako pred dvema leti napisal v Zarji nekaj o Stalinu, komunizmu in tako dalje, je bil to njegov — zadnji prispevek. Zakaj, je znano. Prav ni bilo, pa za to tu ne gre.

Takrat se je slišala po "un-derground" telefonu kritika o tistem članku Fathra Slajeta

Belgijski kralj Leopold III. je pričakoval, da se po petih letih zopet vrne na svoj kraljevski stolček, a pojavile so se v državi stranke, ki mu bodo ta stolček najbrže spodnesle. Leopold je bil v nemškem ujetništvu ter po ameriških četah osvobojen 7. maja letos.

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo
THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Sprejme se

dve ženski za čiščenje, obe za ponoči. Zglasite se v uradu na 842 E. 79. St. ali pokličite HE 2000. (x)

Išče se ženska

Sprejme se ženska, da bi prala in likala; samo 2 v trgovski družini. Pokličite ENDICOTT 0670. (163)

MALI OGLASI

Ali bi radi barvarja?

Ali potrebujete dobrega barvarja ali papirarja? Dobro in poceni vam napravi

John Peskar
3604 E. 80. St.
DI 8408

(163)

Za novoporočence!

Proda se malo rabljeno pohištvo, lepe svetilke in električni šivalni stroj, lepa bela Grand kuhinjska peč na plin; vse v dobrem stanju. Oglasite se po 5 uri zvečer na 1857 E. 63. St. (x)

Stanovanje v najem

V najem se odda 5 lepih, novo papiranih sob; oddajo se mirni odrasli družini. Na 1123 Addison Rd. zgorej. Vse udobnosti in centralna gorkota. (x)

PRIPRAVITE VAŠ FURNEZ!

Novi furnezi za premog, plin, olje, gorlo vodo ali paro. Reseting \$15 — čiščenje \$5 Air-Conditioning, Honeywell Thermostat Lihka mesečna odplačila

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd.
ENDICOTT 0487

(x)

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze na plin in premog. Popravimo vse vrste furneze. Instaliramo pihalnike in termostate Za točno postrežbo pokličite KE 5200 550 E. 200. St. (x)

Hiša naprodaj

Proda se hiša na Coit Rd. 5 sob spodaj, 5 zgorej, za vsako stanovanje furnez, dvojna garaža; spodaj se lahko vselite takoj. Na odplačila. Lastnik je na 1903 W. 54. St. (164)

Hiša za 2 družini

Proda se hiša na E. 71. St. 10 sob, za 2 družini, porč spodaj in zgorej, furnez, škrljeva streha, velik lot, 3 garaže. Vdova proda radi odhoda iz mesta. Vse. lito se lahko takoj. Pokličite HE 6054 po 6 uri zvečer. (181)

Vino

Prvovrstno ohlajeno vino. Posebnost za ta mesec \$2.50 galon. Emery's Bar 961 Addison Rd. Odprto do 2:30 zjutraj. (169)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA Prescription Specialists Vogel St. Clair Ave. in E. 68th ENDICOTT 4212

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje, vacuum čistilce, električne likal-nike, šivalne stroje in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pri-demo jih iskati ter jih pripelje-mo na dom.

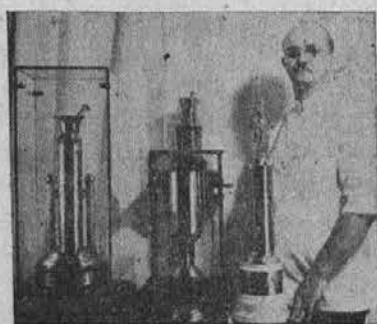
St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215.

MALI OGLASI

Pivo

Pivo na zaboje raznih vrst dobite pri Emery's Bar 961 Addison Rd. Odprto do 2:30 zjutraj. (169)

Imate zdravniške predpise?

Ko vam zdravnik predpiše zdravila, je važno, da so ista skrbno in pravilno sestavljena. Naša lekarna je za natančno in dobro sestavo zdravniških predpisov, prejela že štiri trofeje. Prinesite vaše predpise k nam.

Mandel Drug Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR 15702 Waterloo Rd. Cleveland 10, Ohio Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer. Zaprta ves dan ob sredah.

Ceste in že itak slaba pota na otoku Okinawa so v takem stanju, da je vsako prevažanje s truki ali vozovi nemogoče, ker bi vse obitčalo v globokem blatu. Zato pa so marinam na fronto dovajati hrano in vodo ter druge potrebščine z letali, kar so spustili na tla s padali. Na sliki vidimo naše vojake, ki pospravljajo, kar jim je padlo izpod neba.

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

Po tej misli je začel grof Volonov z mrzličnim, nemirnim glasom dajati povelje za poveljem, navodilo za navodilom. Sli so jezdili kakor strele na vse strani, da bi obvestili poveljnike posameznih utrjenih postojank ne le v prvi, marveč tudi v drugi in tretji obrambni črti, da so Angleži planili v napad in se bližajo Balaklavi.

Kljub vsej samozavesti in zaupanju v rusko moč Volonov le ni bil docela gotov, da Angleži ne bodo predrli čez prvo njihovo črto. Če bodo Angleži napadli v gosti stisnjenih oddelkih, potem jih bodo topov pokosili do zadnjega. Potem se ni treba bati, da bi njihov napad prizadel Rusom kaj škode. In zavezniki bodo dobili nauk, tako krvav, kakor ga v tej dolgi vojni še niso!

Volonov se je bal samo nečesa, njegov strah se je znova in znova porajal v misli:

"Kaj pa če bodo napadali ... v razkropljenih, raztegnjenih vrstah ... kaj pa potem? Ali ne bo potem vse topovsko streljanje zastoj?"

Zavpil je častnikom, ki so čakali novih povelj:

"Naj polk pehote/takoj zase de drugo črto! Takoj!"

Sam pri sebi je zamrmral:

"Za prvo je tako in tako že prepozno! Ne bi več prišli o pravem času tja!"

Vsa ta nenadna reč z angleškim napadom mu kar ni hotela ugajati. Morda pritiskajo za indijskimi konjeniki drugi angleški oddelki ... ?

Kaj pa, če je to splošni glavni napad, ki so se nanj zavezniki tako dolgo na tihem pripravljali, ne da bi on ali kdorkoli od ruskega poveljstva računal na to ... ?

Naj je bilo kakor že! Zdaj ni utegnil premišljevati. Položaj je bil zdaj tak, kakršnega je ustvaril angleški napad, s tem je bilo treba računati in se ravnati po njem!

Zavpil je še enkrat častnikom:

"Naprej! Gremo v prvo črto! Častniki so zaobrčali konje, jih pognali za Volonovim in zdrveli naprej proti utrdbam,

kjer je vladalo mrzlično življenje in beganje.

Šele pozneje, ko je stal v prvi črti na bregu, odkoder je z daljnogledom lahko razločil v daljavi tanki, črni trak, ki je brzel proti ruskim postojankam — sovražno konjenico — šele tedaj je Volonov postal pozoren na nekaj, česar prej v razburjenem poveljevanju in mrzličnem razmišljanju sploh ni opazil:

Videl je, da Suratkan ni odjezdil z njimi v prvo vrsto in da je zginil, ne da bi kdo vedel, kdaj, ne da bi kdo mogel povedati, kam ...

Šeststo vitezov smrti.
Nebo se je bilo medtem zopet stemnilo, megle so se zostle, zdelo se je, da se siva zavesa spušča tik do zemlje kakor žalosten mrtvaški prt.

Sedem in dvajseti polk indijske brigade se je v gostih vrstah pomikal naprej po ravnini proti temnemu ustju Doline smrti, ki je bilo pripravljeno, da požre teh šeststo hrabrih ljudi, ki se niso menili za ognjeno smrt, prežečo na višinah okoli Balaklave.

Slišati je bilo samo topotanje konj, hrzanje, ki je plašno vstajalo iznad stisnjenih vrst in živket orožja.

Z Balaklavskih višin je začel prihajati hladen vetrič. Zdelo se je, da udarja hladen dih z drugega sveta, iz cesarstva smrti, ter pozdravlja in opominja vojsko, ki je jezdila smrti naproti.

Zastavice na kopjih konjenikov so plapolale kakor pisani jeziki, kopja so stala pokonci v rokah vojakov kakor gost gozd vitkih stebel. Tudi perjanica na čeladi starega junaka Warrentona je v vetru veselo prhutala, toda obraz tega prekušnega vojaka je bil te trenutke trd in negiben kakor kamen.

Da, besede so bile zdaj čisto odveč ...

Warrenton in Vickers sta jezdila nema in resna kakor na veliki paradi s sabljo v desnici, v levici pa sta držala vajeti svojega konja. Samo zdaj pa zdaj sta dvignila glavo in pogledala v daljavo, tja na tiste bregove, za katerimi so čakali nanje ruski topovi, pripravljene, da začno bruhati vanje ogenj in zaorje smrti v širokih brazdah pot med vrste teh neustrašenih šest sto vojakov, ki so na slepo, brez oklevanja in brez srahu jahali v gotovo smrt.

Oba sta računala:

"Se dva tisoč metrov ... Še pet minut ... potem vzdignem sabljo ... trobentači bodo dali znamenje za napad ... vojaki bodo pobesili kopja, vzpodbodli konje ... in planili bodo naprej ... Ta trenutek bodo zatreskali topovi z vseh strani ... šest sto mož se bo znašlo v tem peklenskem kotlu, iz katerega je mogoče samo naprej, a nikdar več ne nazaj ... Tam, na istih bregovih so nevidna vrata, skozi katera drži pot iz življenja v smrt ..."

Warrenton je vzdignil sabljo in trobentač je zatrobil, naj se indijska brigada pripravi za napad ...

V prvi vrsti ruskega topništva je zavladalo vznemirjenje in negotovost. Ti ljudje še vedno niso mogli verjeti, da se bo sovražnik kdaj drznil tvegati napad na te višine, za katere so že mesece in mesece govorili, da jih ni mogoče zavzeti.

Toda zdaj se je dogodilo čudo:

Tam daleč, toda že tako blizu, da je bilo mogoče razpoznati prvo vrsto konjenikov, ki so se razvijali za napad, se je prikazal sovražnik, prihajal je vse bližje ...

Topovi so bili pripravljene za ogenj. Častniki so z daljnogledom sledili premikanju angleških konjenikov. Še deset sekund, pa bodo Rusi dali povelje za ogenj!

Grof Volonov je slutil nekaj hudega.

V divjem diru se je s svojim spremstvom vrnil v drugo ob-

rambno črto. Tam se je ustavil na bregu in odondot pošiljal na vse strani povelja, katera so raznašali pribočniki.

Zdaj se je pri njem spet znašel Suratkan, ki je bil zdaj docela miren in je nepremično gledal v daljavo.

Nekdo od častnikov je vzkliknil:

"Pripravljajo se za napad!"

"Naj baterije začno ogenj!"

Grof Volonov je to zapovedal z mirnim glasom, vendar je častnik zapazil, da mu je glas hripav od divjega srda in

od razburjenja.

Povelje za ogenj je letelo od baterije do baterije, od topa do topa ter se izgubljalo v prvih pokih topov, ki so začeli bruhati smrt in uničenje v nasakakujoče vrste ...

Sedem in dvajseti polk indijske brigade se je spustil v napad.

S sklonjenimi glavami, krčevito stiskajoč kopja in sablje, najprej častniki, za njimi vojaki — tako je sedem in dvajseti polk drvel naprej vse hitreje in hitreje, zajel ga je vihar si-

le, ki se ji ni bilo moči upreti, ki ga je gnala proti tistim črnim bregovom.

Zdaj so začeli z vseh strani grmeti topovi, v vrstah konjenikov so zazijale prve praznine ...

Warrenton je vzpodbodel svojega konja, se globoko nagnil in iztegnil sabljo:

"Naprej!"

Toda že ni nihče več slišal njegovega glasu. Divji krik je preplaval vso dolino, bil je podoban maščevalnemu grmenju.

Izstrelki so se razletavali drug za drugim, zemlja in dim letla granata ...

sta se gostila v črne kateh so se kar na kazovali novi drveči ...

Konji so padali, čez padle vojske so gi ...

In kakor da je ne vlekla ta hudournik ljudi k sebi, tako so sedemindvajsetega p držano drveli naprej

Geoffrey Vickers dal okoli sebe. Prav trenutku, ko se ji si ton ozrl k njemu, se ma s strahotnim tre

letla granata ...

Ko se je vrhovni poveljnik zavezniških armad v Evropi, general Dwight D. Eisenhower v času oddiha nahajal v New Yorku si je začel videti "ballgame." Povabili so ga k igri med Boston Braves in New York Giants na Polo igrišču. Ravnatelj obeh žogometnih skupin sta mu izročila avtografičan "baseball bat." Poleg generala se smehlja newyorški župan La Guardia.

NAZNANILLO IN ZAHVALA

Globoko potrli od prevelike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je sovražna krogla prebila nit življenja našega dragega sina in brata

Cpl. August J. Jevnikar

ki je padel na bojišču tam na Daljnem vzhodu na otoku Luzan, dne 30. marca 1945.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Joseph Celesniku za opravljeno svetovno sveto mašo zadušnico in druge pogrebne obrede, kakor tudi Msgr. Hribarju in Rev. Tomcu za asistenco.

Prisrčno zahvalo želimo izreči vsem sorodnikom in prijateljem, ki so darovali za sveto mašo, da se bodo brale za mir in pokoj njegove duše. Iskrena hvala tudi vsem, ki so nam poslali sožalna pisma in karte, ravno tako tudi vsem, ki so nas tolažili in nam bili ob strani v teh žalostnih dneh. Hvala društvu sv. Jožefa št. 169 KSKJ. za dar in sožalje. Hvala Mr. Martin Rakarju za njegovo tako lepo in ganljivo petje.

Ti, predragi sin in brat, ki za mir in svobodo sveta življenje si svoje mlado dal, o, da žrtev Tvoja zastoj ne bi bila, da sveto skoraj ljubi mir prinesla bi. Spavaj mirno tam v neznanem grobu, Ti preljubljeni naš sin in brat. Tvoja duša pa naj uživa večno blaženost pri dobrem Bogu tam v večnosti.

Žalujoči ostali:

JOSEPH in JOSEPHINE JEVIKAR, starši;
JOSEPH in OTMAR, brata;
MARY por. Bizjak, in JOSEPHINE, sestre.

Cleveland, O. 16. julija 1945.

1884

1945

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrli od prevelike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je neisprosnna smrt pobrala iz naše srede našo drago in nikdar pozabno soprogo in mater

Josephine Kocjančič

ROJENA MARN

ki je po dolgi in mučni bolezni zatisnila svoje mile oči, ter se preselila v večnost dne 10. junija 1945, v starosti 61 let. Doma je bila iz Bistrice pri št. Rupertu na Dolenjskem.

Po opravljeni pogrebni sveti maši v cerkvi sv. Lovrenca je bila položena k večnemu počitku dne 13. junija 1945 na Kalvarijo pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Julius Slapšaku za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede.

Našo izkreno hvalo želimo izreči vsem prijateljem, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasnimi venci in sicer: Mr. in Mrs. Anton Salamon, Mr. in Mrs. John Cvelbar, Mr. in Mrs. Frank Blaznik, Mr. in Mrs. Mike Kontra, Mrs. Jennie Willoughby, Mr. Frank Miklauc, Mr. in Mrs. Anthony Meklan, Mr. in Mrs. Frank Pyke, Mr. in Mrs. Frank Stroj, Mr. in Mrs. Stanley Pockar, Mr. in Mrs. Frank Tolar, Mr. in Mrs. Pete Duplay, Champion Rivet Co., Jack & Heintz Co., Prijatelji in sosede, Carniola Hive št. 493.

Prav prisrčna hvala vsem številnim prijateljem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in pokoj njene duše in sicer: Mr. in Mrs. John Cvelbar, Miss Josephine Beretic, Mr. in Mrs. Frank Tolar, Mr. in Mrs. Raymond Strnad, Mr. in Mrs. Louis Shuber, Mrs. Betty Ludvic, Mr. in Mrs. Frank Ivančič, Blaznik družina, Mr. in Mrs. John Vrčan, Mrs. Frank Kisovec, Mr. in Mrs. Norman Lockar, Mrs. Ralph Miller, Mr. in Mrs. Frank Kovačič, Mr. in Mrs. Frank Stokar, Mr. in Mrs. Frank Duplay, Mr. in Mrs. John Koblek, Mr. in Mrs. Joseph Grgas, Mr. in Mrs. Frank Kosar, Mrs. Alex Florjančič, Mr. in Mrs. George Pavlik, Mr. in Mrs. Frank Kraine, Mr. in Mrs. John Taucher Jr., Mr. in Mrs. Joseph Shriber, Mr. in Mrs. Tom Komar, Mr. in Mrs. Frank Stroj, Mr. in Mrs. Frank Volk, Mr. in Mrs. F. Cultrana, Mr. Joseph Hovevar in družina, Mr. in Mrs. L. Tratar, Mr. Andrew Ule, Mr. in Mrs. Joe Konecny, Mr. in Mrs. Frank Bubnick, Joe in Al Kastelic, Mrs. Betty Ludvic, Mr. John Samsa, Mrs. Marie Horn, Mr. in Mrs. J. Vadjal, Mr. in Mrs. John Vatovec in družina, Mr. Charles Silva, Mr. Joe Simčič, Mr. in Mrs. John Taucher Sr., Mrs. Lindič, Mr. in Mrs. Wm. J. Weizer, Mr. in Mrs. Jerry Stroj, Mr. in Mrs. John Pinter, Mr. in Mrs. Anton Pekarski — zadnji trije iz Geneva, Ohio.

Če smo pomotoma kako ime izpustili prosimo oprostjenja, ker želimo se vsem prav prisrčno zahvaliti.

Prisrčno hvala tudi vsem, ki so jo prišli kropit na mrtvaškem odru, kakor tudi onim, ki so se udeležili pogreba in jo spremili na zadnji poti do groba, še posebno hvala pa nosilec krste. Hvala tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno.

Iskrena hvala Louis Ferfolia pogrebniemu zavodu za vso prijazno postrežbo in tako lepo urejeni pogreb.

Ti predraga soproga in mati, končalo se je Tvoje zemeljsko trpljenje, preselila si se v kraj večnega mira, kjer ni trpljenja ne nadlog.

Spavaj mirno sladko spanje tam v hladnem grobu in plačilo v raju večno uživaj.

Žalujoči ostali:

JOHN KOCJANČIČ, soprogo;
JOSEPHINE in MARY, hčeri;
JENNIE in GABRIELA, pastorki.

Cleveland, Ohio, 16. julija, 1945.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA ŠINA IN BRATA

Raymond Mivšek

ki je za vedno zatisnil svoje dobre oči dne 16. julija, 1940.

Sinko ljubi, dragi bratec, več ne čuje Tvoj se glas, v raj užiš zdaj veselje, prosil tam Boga za nas.

Žalujoči:

STARŠI, BRATJE IN SESTRE

Cleveland, O. 16. julija, 1945.

V prvi vrsti ruskega topništva je zavladalo vznemirjenje in negotovost. Ti ljudje še vedno niso mogli verjeti, da se bo sovražnik kdaj drznil tvegati napad na te višine, za katere so že mesece in mesece govorili, da jih ni mogoče zavzeti.

Toda zdaj se je dogodilo čudo: